

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzetta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 800
Letna naročnina L 1.500
Letna inozemstvo L 2.500
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XIII. - Štev. 11 (631)

Gorica - četrtek 16. marca 1961 - Trst

Posamezna številka L 30

Nove težave s posebnim statutom

Trst, 13. marca 1961.

Kot je znano, se je jugoslovansko-italijanska mešana komisija, ki je razpravljala v Rimu, razšla po dvajsetdnevem brezplodnem delu (20. februarja do 10. marca). Iz uradnega poročila ni mogoče razbrati, do kakšnih uspehov so prišli. Toda o tem govori odgovor ital. vlade jugoslovanski glede tržaških dijaških izgedov, ki jih v Rimu obžalujejo, a kažejo nanje kot dokaz, da je tržaška javnost proti dvojezičnosti. Dočim je prej Rim obljubil postopno uvedbo dvojezičnosti, se sedaj sklicuje na reciprociteto: to je, dvojezičnost bo uvedel v Trstu, in sicer postopoma, ako se bo uveljavila v Istri. Drugi dokaz, da se hoče v Rimu izogniti svojim obveznostim, je morda odgoditev sklepanja parlamentarne komisije o osnutku za uzakonitev slovenskih šol. Za kako dolgo so to razpravo odgodili, ni znano.

KAKšno RECIPROCITETO HOČE RIM?

Ce hoče za Italijane v Istri to, kar hoče Slovenci zase v Trstu, najbrž ne bo težave. V Kopru verjetno ne bodo branili govoriti Italijanom po sodnjah in uradih v italijanshčini, tudi odgovore jim bodo uradi brez težave prevajali v italijanshčino. To se itak že godi. In podobno bo z ostalimi zahtevami, ako jim še ni ugodeno. Če pa gre za to, da bi uživali Italijani v Istri in na Reki demokratske svobode, kakor jih razumemo na zapadu, je stvar drugačna. Tega posebni statut ne predvideva. Ta pravi v 2. členu o teh pravicah, da jih bodo uživali »kakor ostali prebivalci obeh področij« (»con gli altri abitanti delle due zone«), to je Italijani, kakor slovensko in hrvaško prebivalstvo v Istri, Slovenci, kakor Italijani v Trstu. Z drugo besedo: posebni statut ne predvideva za italijansko prebivalstvo v Istri spremembo komunistične socialne uredbe, temveč razumeva demokratske svobode po komunistični miselnosti.

SKLICEVANJE

NA TRZASKO JAVNO MNENJE

Se bolj nespameten je strah pred tržaškimi javnim mnenjem. Tako se izgovarja Rim: Če uvedemo dvojezičnost takoj, se utegnejo v Trstu ponoviti nasilne dijaške demonstracije. Izkušnja pa kaže, da so se dijaki brž pomirili, ko je začela policija malo resneje nastopati. Divjali so, dokler je policija mirno gledala, v enem primeru celo preprečila, da bi oškodovani lastniki legitimirali nasilneža, ki je povzročil škodo (v slovenski banki). Smešna je tudi trditev, da izraza razgrajanje mlečnozobe mladine mnenje celotnega prebivalstva. Kateri nalvnež bi mogel verjeti, da ni bilo vse to umetno inženirano? Če to verjame kak minister, ni rečeno, da bo preprečil o tem resne ljudi.

NEISKREN POMISLEK

Casopisje in šovinistična društva trdijo, da tvorijo Slovenci premajhen del prebivalstva in da zato ni podlage za zahtevo po dvojezičnosti. Seveda, če bodo razlastili še nekaj zemlje slovenskim prebivalcem in jih prisilili na izselitev, bo tega prebivalstva še manj. Pod vsemi pretvezami se Slovencem jemlje zemlja in se daje novim italijanskim priseljencem. Toda ta postopek ni demokratičen. Ustvarja se umeten položaj, da ne bi bilo treba izpolniti prevzetih obveznosti do slovenskega življa.

ZAKAJ SO ODGODILI RAZPRAVO O OSNUTKU UZAKONITVE SLOVENSkih SOL?

Ali se s tem namenoma zadeva zavlačuje ali pa je bilo to potrebno, da se zadeva bolje prouči? Če se je to izvršilo z zlobnim namenom, so upravičeni protesti nekaterih organizacij. Zaradi te odgoditve so danes, to je v ponedeljek stavkali dijaki slovenskih višjih srednjih šol. Nekaterim se zdi, da bi bilo bolj primerno, ako bi stavkali šolniki, če je bila stavka v resnici umestna.

O KATEREM OSNUTKU SE JE RAZPRAVLJALO?

Listi so poročali, da je šlo za osnutek socialističnih poslancev Codignole in Marangona. Če je to tisti socialistični osnutek, o katerem so pisali listi predlansko leto v juliju (Glej Prim. dnevnik 19. 7. 1959!), potem je potrebna opreznost. Ze prvi člen tega osnutka nam ni všeč. V drugem odstavku namreč predlaga: »Vpis v šole s slovenskim učnim jezikom se vrši po istih določbah, ki so predvidene za vpis v italijanske šole.« To je prav. Toda potem zahteva za slovenske šole krivični dostavek, ki ne velja za italijanske šole: »Prošnja za vpis, ki jo predložijo oče, oziroma oseba, ki ga nadomešča, zadošča kot dokaz, da pripada učenec slovenski jezikovni skupini in ni dopustno nobeno nadaljnje ugotavljanje.« Na osnovni šoli je namreč taka prošnja nepotrebna. Se slabše je potem, kar govori o proučevanju »spornih primerov«, za katere zahteva »mešano komisijo«, v kateri bi imeli Italijani večino in odločilno besedo. Koncem koncev pridemo na to, kar je predlagal socialdemokrat Rossi, namreč zloglasne »ustrahovalne komisije«, kakor jih je imenoval neki list. — V tretjem členu predlaga socialistični osnutek osem slovenskih šolobveznih otrok kot minimalno število za ustanovitev osnovne šole. Italijanske šole pa se ustanavljajo v slovenskih krajih tudi, kadar sta le dva otroka za tako šolo.

KDAJ BI BILA ODGODITEV UPRAVICENA?

Ce je šlo za to, da se vzame za podlago razprave boljši osnutek, n. pr. vladni ali

komunistični, potem so prav storili, da so razpravo odgodili. To se upamo trditi tudi, če nam kdo to zameri. Zakon, ki bi nam naprtil komisije, ki bi odločale o tem, ali se more vpisati otrok v slovensko šolo ali ne, je nesprejemljiv. V tem primeru bi morali tudi za italijanske šole ustanoviti podobne komisije, ki bi pa seveda položaja ne spremenile, če bi imele večino italijanskih članov.

PETER KLEPEC IN RDEČA ZVEZDA

Na dan dijaške stavke je bilo določeno, da se zbera dijaki ob 6. uri zvečer v Gregorčičevi dvorani, to je v titovskem kulturnem sedežu. Iz tega sledi, da se hoče izbrati tudi tako eminentna narodna stvar za to, da se koristi titovskemu pokretu. Tako postane tudi bolj jasno, zakaj so po slovenskih višjih šolah ustanovili posebne odbore. Pobuda je bila iz titovskih vrst, sedaj se vidi, da je vse v službi ideje. Pri njih gre vse po tej poti. To lepo ilustrira naslednji primer.

Pred približno 20 dnevi so slovenske osnovne šole prejele vabilo k projekciji slik o Petru Klepcu v Gregorčičevi dvorani. Stvar so prikazali kot narodno zadevo, na nekaterih šolah so govorili, da je udeležba tako rekoč obvezna, ne le za otroke, temveč tudi za učiteljsko. Tako se je nabralo nekaj otrok, ki so gledali, kako je premagal Peter Klepec Nemce, Madžare, Italijane. Nazadnje pa ga prikazuje z rdečo zvezdo.

Nič nimamo proti temu, če razkazujejo Petra Klepca za svojega človeka, kadar vabijo samo svoje ljudi: partijce in somišljenike ter sopotnike. Kadar pa govorijo o splošni narodni stvari, morajo imeti obzir do tistih, ki niso njihovih misli.

Francosko-alžirska pogajanja

Iz dneva v dan se pričakuje nekaj izredno važnega v zvezi s pomirjenjem v Alžiriji. To se da sklepati predvsem iz izredno previdnega in rezerviranega zadržanja obeh prizadetih strani, kakor tudi iz dejstva, da se je tunizijski predsednik Burgiba, ki igra nekakšno vlogo spravnega posrednika med Francijo in alžirskimi uporniki, precej dolgo mudil na zdravljenju v Švici, kjer ga je pogosto obiskoval njegov potujoči minister za informacije Masmudi in mu po vsej verjetnosti poročal, kako potekajo tajni razgovori med pariško in časasno alžirsko vlado. To je Burgiba sam tudi indirektno priznal, ko je v razgovoru s časnikarji stavil, da bo v najkrajšem času prišlo do odločilnega prekreta v alžirskem vprašanju.

V prid optimističnega pričakovanja tega prekreta govorijo tudi poročila zadnjih dni, da sta se v Švici v zadnjih tednih večkrat tajno sestala zastopnika francoske in časasne alžirske vlade, in sicer De Gaullov politični svetovalec Georges Pompidou ter alžirski advokat Bumendžel, ki je vodil tudi znana pogajanja v Melunu lanske poletje, katera pa niso privedla do nikakega uspeha. Po istih poročilih naj bi oba zastopnika že dosegla sporazum o dveh točkah, in sicer: 1) o pravnem in političnem položaju Francozov in drugih Evropejcev v neodvisni Alžiriji ter 2) sodelovanje časasne alžirske vlade pri časasni upravni politični ureditvi Alžirije pred dokončno samoodločbo, ki jo je De Gaulle že napovedal.

Zadnje ovire, ki še onemogočajo, da bi prišlo do toliko napovedanega prekreta, naj bi se sukale okrog vprašanja Sahare ter ukinitve sovražnosti. — Alžirci hoče-

jo najprej politična pogajanja in šele nato ukiniti boje; Francozi pa zahtevajo najprej ustavitev bojev in nato pogajanja o ostalih stvareh. Glede Sahare pa je spor v tem, komu naj pripada, ali samo Alžiriji, kot zahtevajo Alžirci, ali pa vsem sosednim državam, ki mejijo nanjo. To je za Francijo važno, ker je v petrolejska ležišča v Sahari vložila ogromne kapitale in hoče zato imeti na nek način zaščitene svoje interese, tudi če gre Alžirija svojo pot. — In zglejda, da se je Francija že vdala v dejstvo neodvisne Alžirije in je zato sedaj njena glavna skrb, da si pač ohrani vsaj prijateljstvo afriških držav in obenem vsaj temeljne gospodarske in druge interese.

Thompson izročil poslanico Hruščevu

Ameriški veleposlanik v Moskvi Thompson je pretekli četrtek po dolgem čakanju vendarle mogel izročiti Hruščevu osebno Kennedyjevo poslanico. Dejal je, da je pripravljen iti v katerikoli kraj Sovjetske zveze, samo da se lahko sestane s Hruščevom in mu izroči poslanico. Po dolgem čakanju in prošnjah ga je Nikita Hruščev sprejel v Novosibirskem v Sibiriji. Oba državnika sta se razgovarjala štiri ure dolgo. O predmetu in uspehu razgovorov pa ni znanega še ničesar.

Thompson je takoj naslednje dni poslal v Washington poročilo o sestanku s Hruščevom. — Predsednik Kennedy je na tiskovni konferenci dejal, da je v poslanici spomnil Hruščeva o stališču ZDA do glavnih aktualnih mednarodnih vprašanj.

Politični teden v Italiji

Italijansko politično življenje je v zadnjem času zelo razgibano. K temu je pripomogla vrsta okoliščin in dogodkov, od sindikalnih stavk pa do sklepov in kongresov raznih strank.

Harrimanov obisk v Rimu

Od srede do nedelje prejšnjega tedna se je mudil v Rimu Kennedyjev potujoči poslanec Averell Harriman, ki je imel vrsto pogovorov z italijanskimi državniki: s predsednikom republike Gronchijem, ministrskim predsednikom Fanfanijem ter z zunanjim ministrom Segnijem. Obrazložil jim je stališče ameriške vlade do najvažnejših mednarodnih problemov, zlasti pa se je zadržal pri vprašanju prispevka evropskih držav za vzdrževanje skupnih obrambnih sil v okviru Atlantske zveze ter za pomoč nerazvitim deželam. Nerazvite dežele so namreč danes neke vrste problem vseh problemov, zato jim ameriški predsednik Kennedy misli posvetiti največjo pozornost. Zaradi tega išče zaslonbe, predvsem finančne, pri svojih zaveznikih, ki so sami po končani vojni bili v položaju nerazvitih ali bolj gospodarsko uničenih držav, a so si danes z ameriško pomočjo tako popravili kosti, da so s svojo konkurenco na mednarodnih tržiščih spravili z ravnovesja samo ameriško plačilno bilanco.

Kako so se razgovori s Harrimanom v Rimu zaključili, ni še točno znano. Ni dvoma, da so potekali v ozračju prijateljstva in solidarnosti, v imenu katerega je tudi italijanska vlada privolila, da bo po svojih močeh prispevala v sklad pomoči nerazvitim deželam. Po svojih močeh namreč zato, ker Italija ima sama doma v svoji državi nerazvite pokrajine. To so v Rimu ameriške gostu tudi predočili.

Harriman je povabil Fanfanija na obisk v ZDA.

Pred kongresom PSI

Pred nedavnim sta eden za drugim zasedala vsedravnici svet Krščanske demokracije ter Ital. liberalne stranke, ki sta oba izrekla popolno podporo Fanfanijevi vladi, s čimer so odpadla vsa podtikavanja o vladni krizi.

Nekaj pozornosti je zaradi burnega ozračja, v katerem je potekal, povzročil vsedravnici kongres Italijanske demokratske stranke (monarhistov). Na kongresu so se namreč duhovi zaradi stalnega nazadovanja pri volitvah tako razburili, da je prišlo do hrupnega prerakanja in pretepotov. Nekateri bolj vneti so za to obdolžili vodstvo, ker so iz imena stranke črtali ime »monarhistična«. Na koncu pa so se pomirili in sklenili imenovati stranko »Partito nazionale di unità monarchica«.

Kljub temu je malo verjetno, da bo to kaj pomagalo, kajti že sama monarhistična ideja je danes nepopularna.

Za vsedravnici kongres pa se vneto pripravljajo Nennijevi socialisti; napovedan je za 15. marec. Tudi za letošnji kongres socialistov bo značilen spopad dveh kril, avtonomističnega (Nenni) in levega krila. Po izidih pokrajinskih kongresov je razvidno, da je avtonomistična struja dosegla 55 odstotkov glasov, leva pa 30%.

Kriza sicilske deželne vlade traja dalje. Posvetovanja med različnimi strankami ter med sicilskimi političnimi voditelji ter centralni-

mi v Rimu so v polnem teku, toda zdi se, da pred Veliko nočjo bo težko rešena kriza.

V zbornici razpravljajo o tako imenovanem zelenem načrtu za razvoj kmetijstva. Ko bo razprava zaključena in zakon sprejet, bomo o tem obširneje poročali.

Konferenca kongoških voditeljev

Konferenca kongoških voditeljev Kasavubuja, Combeja in Kalondžija v Tannanarivu na Madagaskarju se je zaključila. V nedeljo so sprejeli sklep, da uredijo kongoško državo na federalni osnovi. Na ta način bodo posamezne pokrajine lahko uživale najbolj široko notranjo avtonomijo. — Lumumbov pristaš Gizenga se ni udeležil sestanka.

Poveljstvu Združenih narodov v Kongu pa so poslali sporočilo, da Kongo v kratkem ne bo več potreboval njihove vojaške pomoči, ampak samo gospodarsko in tehnično, in zato pozivajo, naj Varnostni svet razveljavi sklep o odpošiljavi novih vojaških oddelkov ZN v Kongu.

Seveda so to lepe besede, toda stvarnost je na žalost drugačna.

Rapacky na Dunaju

Na Dunaju se je mudil prejšnji teden poljski zunanji minister Rapacky. S tem je vrnil obisk avstrijskega zunanje ministra Kreiskega v Varšavi lani.

Na tiskovni konferenci, ki jo je imel pred odhodom domov, so ga časnikarji spraševali, kakšni so izgledi za vzpostavitev diplomatskih odnosov med Poljsko in Zah. Nemčijo. Odgovoril je, da dokler se Nemčija dokončno ne odreče revanžističnim ozemeljskim zahtevam na račun sedanjih poljskih meja, bi vzpostavitev uradnih odnosov bila nekoristna in samo formalna.

TELEGRAMI

TALLIN: Na procesu v estonskem mestu Tallinu so tri vojne nacistične zločince obsodili na smrt. Enega od teh, ki živi na Angleškem, so sodili v odsotnosti, nad ostalima dvema pa bodo izvršili smrtno kazen, če bo pomilostitev zavrnjena.

MOSKVA: Sovjetska agencija Tass je sporočila, da so sovjetski znanstveniki uspešno izstrelili v vesolje vsemirsko ladjo s psičko »Črnuško«. Ladja in psička sta se na elektronsko vodeni ukaz z zemlje spet srečno vrnili na zemljo.

Težka nesreča

v jugoslovanskem rudniku

V zagorskem premogovniku v Sloveniji je dne 11. marca ponoči eksplodiral metan. Trinajst rudarjev nočne izmene je pri tem izgubilo življenje. Reševalnim skupinam se je posrečilo, da so šele zvečer prišle do ponesrečenih rudarjev, ker so bili rovi polni strupenega plina. Spravili so iz rudnika trupla ponesrečenih rudarjev in jih položili na velik črn katafalk v dvorani rudarskega doma v Zagorju.

Vest o tej nesreči je globoko presunila vso Jugoslavijo, zlasti še Slovenijo. V znak žalosti so odpovedali vse predstave in na vseh poslopih razobesili žalne zastave. Uprava rudnika in družine ponesrečenih so prejele mnogo sožalnih brzojavk od najvišjih državnih oblasti. — Pogreb ponesrečenih rudarjev se je izvršil zelo slovesno ob navzočnosti 20 tisoč ljudi.

KRŠČANSKI NAUK

Oglejmo si posledice greha naših prvih staršev

Bog je neskončno pravičen, vse dobro plačuje in vse hudo kaznuje. Vemo pa tudi, da je Bog neskončno zvest, kar obljubi ali zažuga, gotovo izpolni. Za greh je bila Adamu zažugana velika kazen. Greh je bil storjen, zato je prišla tudi kazen. Kakšna?

Adam in Eva sta izgubila vso nadnaravno lepoto svojih duš, izgubila sta posvečujočo milost božjo. Nehala sta biti ljuba otroka božja in zapravila sta si pravico do nebes. Izgubili ljubezen dobrega Stvarnika je res najhujše, kar more človeka zadeti. — Izgubila sta pa tudi vse posebne darove božje, ki bi ju osrečevali v zemeljskem življenju. Bivanje v rajju jima je bilo odvzeto — izgnana sta bila od tam. Njih razum je otemnel, njih volja se je nagnila k hudemu in grešnemu zemeljskemu uživanju. — Delo jima ni bilo več v razvedrilo, s težkim in trudapolnim delom sta si morala pridobivati vsakdanje življenjske potrebščine. Trdno zdravje in neumrljivost sta bila zapravljena. Starost in končno smrt sta postala njiju delež. — Z zmago nad človekom je dobil hudobni duh veliko moč nad vsem stvarstvom, ki je bilo v prvi vrsti za človeka tako lepo urejeno.

Pa ko bi to bilo že vse! Adam je grešil kot zastopnik vsega človeštva. Zato je vse človeštvo takrat grešilo, zato je božja kazen zadela nas vse. Jasno nas pouči o tem sv. Pavel: »Po enem človeku je prišel greh na svet in po grehu smrt in tako je prišla smrt na vse ljudi, ker so vsi grešili.« (Rim 5, 12). Vsi nosimo na duši izvirni greh, ko se rodimo, in, ako bi Bog ne bil neskončno usmiljen, bi se vsi pogubili. Kar je po Adamu bilo hudega in trpečega na svetu, je posledica enega samega smrtnega greha naših prvih staršev. — Zaradi greha je moral sam Sin božji trpeti in strašne smrti na križu umreti, da nas je odrešil. — Bojmo se vsakega smrtnega greha!

Tudi Adama in Eve se je neskončno usmiljeni Bog usmilil. Zaradi zasluženja prihodnjega Odrešenika jima je dal milost, da sta svoj greh spoznala in ga bridko objokovala. Zato jima je Bog odpustil. Težave dolgega zemeljskega življenja pa sta morala prenašati kot pokoro.

ŽIVLJENJE GOVORI

PRIMERJAVA

Otok Madagaskar je velik za dve Italiji. Prebivalcev pa ima le 5 milijonov. Spreobračanje pogonov tam dobro napreduje. Že vsak peti prebivalec je katoličan. Je pa tam pomanjkanje misijonarjev. Škofija Ancirabé, ki je sredi otoka, šteje 200.000 spreobrnjenecv. Deluje pa v nji le 36 duhovnikov. Imajo 550 cerkva.

Vprašali so škofa Rollanda, kako se more kljub temu širiti vera. Takole je povedal:

Duhovnikom so v veliko pomoč katehisti. To so izvršni aktivisti. So domačini. O veri so dobro poučeni. Vsako nedeljo zberejo v cerkvi vernike k mašnim obredom. Najrvo razlagajo verske resnice na podlagi katekizma, ki ga ima vsak vernik v roki. Nato zapoje vsa cerkev svete pesmi. Pojejo zelo rado. Sledi branje iz sv. pisma in sicer tak odstavek, ki govori o pokori in kesanju. Nato je za kratek čas tišina — da si vsak izpraša svojo vest. Zatem molijo glasno iz mašne knjige vstopne molitve. Potem spet berejo iz sv. pisma dogodek ali resnice, ki se prilagajajo dotični nedelji. Sledi spet molitev. Po prošnji mo-

litivi pred evangelijem »Cor mundum... Cisto srce ustvari v meni, Gospod...«, ponavlja katehist glavno misel evangelija večkrat, da si jo verniki dobro zapomnijo. Nato pojejo vero. Približa se darovanje, ki se vrši med prepevanjem svetih pesmi. Darujejo svoje darove za cerkvene potrebščine, za vzdrževanje katehista, za uboge, molijo za sv. očeta, za Cerkev, vse potrebe... Nastane tišina — Spominjajo se najsvetejšega trenutka sv. maše, posvečenja. — Čez nekaj časa molijo glasno oče naš in se duhovno obhajajo. Po zbrani molitvi vstanejo. Katehist jih odslavi z besedami: »Božje usmiljenje naj bo z vami!« Hitijo domov duhovno pokrepčani, pa s srčno željo, da bi prišel čimprej duhovnik in opravil v njih cerkvi pravo sv. mašo.

Ali ne osramotijo tile tolike malomarne kristjane, ki Bogu kradejo nedeljo in se brigajo le za šport, izlete, kino, televizijo, nedostojno modo, pohujšljive revije?!

Jasno je, kdo bo sodni dan na desni, kdo na levi strani!

Romarji v Fatimi v preteklem letu

Fatimo je obiskalo lansko leto približno milijon in pol romarjev. Romarji so bili večinoma iz Portugalske, a manjše skupine so prispele iz vseh delov sveta. Portugalski škofje so imeli, kot že več let v preteklosti, skupne duhovne vaje v Fatimi.

Nova cerkev v Madrasu v Indiji

Na god spreobrnjenja svetega Pavla je bila v predmestju mesta Madrasa v Indiji posvečena nova cerkev. Posvečenje je opravil nadškof Mathias. Cerkev ima to posebnost, da je zgrajena v izrazito indijskem slogu, kar jo napravlja za domačine toliko bolj privlačno.

Nova fakulteta na katoliški univerzi v Rio de Janeiro

Na katoliški univerzi v Rio de Janeiro v Braziliji so odprli novo fakulteto za inženirstvo, za kar je dala pobudo Zveza katoliških podjetnikov, ki je tudi poskrbela za potrebna finančna sredstva. Poleg strokovnega pouka bodo na fakulteti tudi predavanja o krščanskem socialnem nauku. Pri otvoritvi je bil prisoten apostolski nuncij Lombardi.

Japonska katoliška enciklopedija

Izšel je zadnji zvezek japonske katoliške enciklopedije. Delo je trajalo 25 let. Enciklopedijo je pripravljala katoliška univerza v Tokiu v sodelovanju z založbo Herder v Nemčiji. Zadnja svetovna vojna je dovršitev enciklopedije zakasnila za celih deset let.

Novi ravnatelj vatikanskih muzejev

Za novega ravnatelja vatikanskih muzejev je bil imenovan dr. Pavel Dalla Torre, ki je 21. februarja prevzel odgovorno mesto.

200 novih cerkva

Msrgr. Leiprecht, škof v Rottemburgu v Nemčiji, je v zadnjem pastirskem pismu naznanil svojim vernikom, da je bilo v škofiji od leta 1945 dalje zgrajenih 200 novih cerkva. V tem številu niso vštete začasne zasilne kapele in obnovljene cerkve. Kljub tako visokemu številu novih cerkva bi bilo treba zgraditi še 100 novih cerkva.

Tisoč hiš

Dijaki katoliške univerze v Čile so začeli posebno akcijo za nabiranje prostovoljcev, da bi zgradili tisoč hiš. Načrte bi pripravili sami in prav tako bodo sami nadzorovali izvedbo del. Akcija je zelo aktualna, ker je zaradi potresa v preteklem letu na tisoče ljudi ostalo brez strehe.

Potujoča misijonska razstava v Španiji

Papeške misijonske družbe so v Španiji organizirale potujočo misijonsko razstavo. Doslej je obiskala 162 krajev in jo je obiskalo nad pol milijona ljudi.

Posnemanja vreden sklep

Voditelji športnih organizacij v Innsbrucku so sklenili, da se nobena športna prireditev ob nedeljah ne sme začeti pred 10. uro, da je tako športnikom dana prilika, da izpolnijo svojo nedeljsko dolžnost.

Papeški nuncij v Parizu med slovenskimi izseljenci

Na sliki so: nuncij msgr. Bertoli, č. g. Cretnik ter dr. Zajdela

Nadškof msgr. Bertoli, ki je od junija 1960 papeški nuncij v Parizu, (kjer je bil kot nuncij tudi sedanjí sveti oče), je v nedeljo 26. februarja prišel med pariške Slovence, ki so do zadnjega kotička napolnili kapelo, kjer se vsako nedeljo zbirajo k sveti maši. Pri vstopu v kapelo ga je najprej nagovoril direktor Slovenskih katoliških misij v Franciji, g. Cretnik, ki je poudaril, da prihaja nuncij med nas kot prijatelj, ker je naš narod in naš jezik vzljubil za časa svojega službovanja na nunciatu v Beogradu, nato pa je pozdravil v njem predvsem zastopnika našega skupnega Očeta.

Nato ga je z lepo deklamacijo pozdravila Tatjana Kerčeva ter mu poklonila slovenski šopek; dr. Franc Zajdela, slovenski raziskovalec raka na Pasterjevem Institutu v Parizu, pa ga je pozdravil v imenu laikov ter mu podaril v spomin lepo podobo Brezizjanske Matere božje.

Sv. mašo je daroval g. nuncij sam. In za vse je bilo prijetno

presenečenje, ko je po evangeliju spregovoril v domačem jeziku. V svojem nagovoru je g. nuncij povedal, da je v letih od 1933 do 1938, ko je služboval na nunciatu v Beogradu, večkrat obiskal Slovenijo, da pozna Ljubljano, Maribor, Celje, da se je v tem času prepričal o globoki vernosti slovenskega naroda. Vse je vzpodbujal, naj to vero ohranimo tudi v tujini, in zaupanje v Boga, ki nam bo za plačilo dal tudi mir in za življenje potrebna sredstva.

Ob koncu svojega res lepega nagovora je povedal, da bo sveto mašo daroval po namenih vseh navzočih in za vse potrebe slovenskega naroda, za kar so mu bili vsi še prav posebno hvaležni.

Po sveti maši se je dalj časa zadržal v razgovoru z navzočimi in pri vsakem se je zanimal, od kod je doma, kaj dela, koliko časa je že v Franciji.

Vsi so bili globoko ganjeni nad njegovo prijaznostjo in vsi so odšli z lepega slavja s trdnjšim prepričanjem, da je Cerkev ljubeča mati vsem narodom.

Pojdimo v Rim k sv. očetu!

Sv. oče Janez XXIII. bo letos obhajal 80-letnico rojstva. Ta dogodek želi krščanski svet praznovati z vso slovesnostjo. Zato se napovedujejo romanja vernih kristjanov z vsega sveta. Italijanski verniki iz naših škofij bodo poromali v Rim v dneh od 10. do 14. maja skupaj z verniki iz vseh Treh Benečij. Za večino izmed nas je ta datum neprimeren, ker smo eni zaposleni v šoli, drugi na delu, tretji kje drugje. Zato je za ta namen bolj posrečen čas prve dni julija, ko je šolskih skrbi konec in si tudi mnogi lahko že vzamejo poletne počitnice. Vsled tega ne zamudimo priložnosti in se pridružimo skupnemu romanju v Pompeje in Rim, ki ga naši duhovniki iz Trsta in Gorice pripravljajo za tisti čas. Nekateri se pomišljajo. A se ni kaj pomišljati. To bo edina priložnost, da lahko skupno poromamo v tem letu v Rim in se poklonimo sv. očetu. Tam nam je zagotovljena avdiencia v Vatikanu in pa srečanje s številnimi znanci iz Rima in morda tudi od drugod. Saj bi bilo res lepo, ko bi za ta datum prišli v Rim Slovenci v kar največjem številu tudi iz drugih krajev, zlasti naši izseljenci, da bi se tako v čimvečjem številu predstavili sv. očetu in izpričali tudi v imenu naših bratov iz Slovenije, da smo še vedno zvesti verniki katol. Cerkve in vdani sinovi sv. očeta. Če nas bo res dosti, smemo upati, da bomo pri avdienci tudi primerno upo-

števani. Saj veste, da se v Rimu majhne skupine izgubijo. V Lurdu, v Monakovem, v Altöttingu smo imeli časten prostor, ker nas je bilo veliko. Tako bo tudi v Rimu, če nas bo dosti.

Dejstvo, da moremo z obiskom pri sv. očetu združiti še lepo romanje v Pompeje in ogled Neaplja in njegovih znamenitosti, nas mora še bolj vzpodbuditi, da se odločimo za letošnje skupno romanje. Marsikdo ne bo več videl Pompejev in Neaplja, če letos ne pojde. Organizacija naših skupnih romanj je že preizkušena in se zato lahko zanesemo, da bo brezhibna. Udeležencem naših romanj ni bilo še nikoli žal, da so se jih udeležili. Prav gotovo bo tudi letos tako. Vsled tega, kdor se ni še odločil, naj se odloči čimprej za romanje v Pompeje in v Rim.

Banka za žito

Tako svojevrstno banko je organiziral v Indiji misijonar Bernhard Petersmann v mestu New Delhi. Clani banke prejmejo brezplačno semensko žito, ki ga potem v enaki količini po žetvi vrnejo banki. Kmetje tudi prodajajo svoje žitne presečke banki, ki si je tako zagotovila zadostno količino za slučaj slabe letine. Banka tudi pospešuje namakanje polj, da tako prepreči škodljive posledice suše.

Pogled na Sorrento — slikovito južno italijansko mesto, ki ga bodo letos obiskali naši romarji

Mariborski škof v Rimu

Pretekli teden je bil v Rimu mariborski škof msgr. dr. Maksimilijan Držečnik. Obiskal je razne rimske kongregacije, predvsem v zvezi s postopkom za beatifikacijo Antona Martina Slomška.

Dne 6. marca ga je sprejel v posebni avdienci sveti oče Janez XXIII., ki se je s škofom ljubeznivo razgovarjal o vseh zadevah mariborske škofije. Prevzvišeni je nato predstavil svetemu očetu nekatere duhovnike mariborske škofije, ki bivajo v Rimu.

Msrgr. dr. Držečnik sam je študiral na Gregorijanski univerzi v Rimu. Bil je prvi, ki je pred tridesetimi leti govoril v slovensčini v novozgrajeni vatikanski radijski postaji.

SRAM JIH JE slovenskega imena

V petek, 24. februarja letos, je postavil slovenski skakalec Jože Slibar na velikanski skakalnici v bavarskem Obersdorfu nov svetovni rekord v smučarskih poletih — 141 metrov. Prejšnji rekord Finca Tauma Laura iz leta 1951 je znašal 139 metrov.

O fantastičnem Slibarjevem skoku so pisali vsi svetovni listi in mnogi, zlasti v Nemčiji in v drugih deželah, kjer so zimski športi posebno priljubljeni, so posvečali dogodku veliko pozornost ter prinašali o njem dolge reportaže, tem bolj, ker je Slibar po mnenju ing. Klopferja, ki je zgradil skakalnico, pokazal pri tem tudi nov slog smučarskih poletov — slog, ki bo edini pripeljal do novih uspehov. To je skok v »valovni črti«, kar pomeni, da je že zelo blizu pravemu jadranju po zraku. Izkorišča namreč bolj kot vsi dosedanja slogi značne tokove.

Zabolelo pa nas je, da noben list v tujini pri tem ni zapisal, da je Jože Slibar Slovenec. Nekateri listi, kot n. pr. veliki dnevnik, ki izhaja v Frankfurtu, je celo zapisal, da je Slibar doma — blizu Zagreba. To je bila namreč edinstvena priložnost, da napravimo nekaj časti našemu slovenskemu imenu v svetu. In kako zelo nam je to potrebno, vemo prav mi tu najboljše, ker nas že tako pri vsaki priložnosti zapostavljajo in zaničujejo.

Mladi skakalec sam gotovo pri tem ni tajil svoje slovenske narodnosti. Krivda je v tem, da se skuša vsak slovenski uspeh — in teh v zadnjem času ni bilo malo na raznih področjih — prikazati kot uspeh »Jugoslovanov«. Razumljivo je, da nastopajo Slovenci kot reprezentanti svoje države, vendar pa bi prav nič ne škodilo, če bi njih predstavili hkrati tudi kot Slovence, saj Jugoslovani so prav zato, ker so Slovenci. Jugoslovanske uradne vesti pa se pri takih priložnostih vedno izognejo temu, da bi omenile slovensko narodnost oseb. Jugoslavija je še vedno zvezna država, kar pomeni, da jo sestavlja več narodov z lastnimi državnimi tvorbami in zato v tujini ne nastopajo samo kot predstavniki vse države, ampak imajo pravico do omenbe svoje narodnosti. To je namreč edina možnost, da se naš mali narod afirmira v svetu in si pridobi ugled. Vedno stokamo, da smo kot Slovenci nepoznani v svetu, zamudimo — ali pa nam je to preperečeno — edinstvene priložnosti, ko bi ga lahko napravili znanega in mu pridobili ugled.

Sicer pa se ne moremo čuditi tujim listom, da so zamolčali slovensko narodnost novega svetovnega rekorderja v smučarskih poletih. Saj celo bralci »Primorskega dnevnika« in slovenskih časopisov, ki izhajajo v Ljubljani, niso mogli zvedeti, da je Slibar Slovenec. V vseh poročilih o Slibarjevem rekordnem skoku ni bilo v »Primorskem dnevniku« — če se ne motimo — niti enkrat omenjeno, da je to slovenski skakalec. Vedno so ga označevali le za »Jugoslovana«. Prav tako tudi ljubljansko »Delo«, »TT« in drugi listi.

Zdi se nam, da to ni le gol slučaj. Če bi bil slučaj, bi se jim vsaj kdaj zreklo. V tem je sistem. Pred vsakim je treba pač predstavljati Jugoslavijo kot »monolitno« in »nacionalno enotno« državo, da bi svet ne postal pozoren na njene notranje narodnostne probleme in da bi doma čimbolj zabrisali narodno zavest... Kajti samo nad ljudmi, ki so narodno, politično in versko nezavedni, bo lahko totalitarni komunistični sistem obdržal svojo oblast. In ta sistem negira narodnost v imenu neke nove brezoblične »socialistične družbe«, v kateri naj bi se stopili vsi jugoslovanski narodi, da bo ostal končno le en sam, državni »jugoslovanski narod«. Toda ali ni nekoč že general Živkovič s svojimi pomočniki koval takih načrtov?

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

Polemika med titovci in KPI

Za tržaške razmere je v zadnjih tednih značilna precej ostra polemika med pristaši Titovega komunističnega režima ter pristaši tržaške federacije KPI, ki jo vodi Vidali. Polemika se je v glavnem vršila v njihovih glasilih, to je v »Primorskem dnevniku« ter tržaški izdaji »Unita«, »Lavoratore« in v »Delu«, odmev pa je našla tudi v ljubljanskem časopisu in na samem kongresu SZDLS (Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije) minuli teden v Ljubljani.

Prve znake, da med titovci in kominformisti (pripadniki Italijanske komunistične partije) nekaj ni v redu, je bilo opaziti že (nota bene) v času zadnjih protislovenskih izgrediv v Trstu in pobud za enotno nastopanje vseh slovenskih strank in organizacij za obrambo narodnostnih pravic, ki so se s tem v zvezi snovale na slovenski strani. Dejstvo je, da so se tržaški komunisti, to je KPI, prvi odtegnili od skupnega nastopanja. Zato Vidali ni podpisal skupne protestne brzojavke vseh slovenskih strank vladi v Rim, ampak je sam na svojo roko protestiral. Ko je v tistih dneh policija priprla štiri openske fante, češ da so oni pisali neka protititanska gesla, je glasilo KPI »Unita« drugače pisalo kot »Primorski dnevnik«.

Sledil je obisk zastopstva tržaške federacije KPI pri vladnem komisarju dr. Palamari v zvezi z izvajanjem posebnega statuta v Trstu. Delegaciji so sestavljali: Marina Bernetič, Dušan Lovriha (dolinski župan), Pacco (miljski župan) ter on. Vidali, ki so dr. Palamari izjavili, da se bodo tržaški komunisti zavzemali za spoštovanje manjšinskega statuta tudi v bivši coni B. Zaradi te izjave jih je »Prim. dnevnik« obtožil, da so na istih pozicijah kot sami tržaški nacionalisti, ker Italijani v coni B imajo že svoje narodne pravice.

To zadržanje komunistov iz vrst KPI je na kongresu SZDLS v Ljubljani ostro napadel Ivan Regent, ki je dejal dobesedno: »Žalostno je danes, da poleg ital. nacionalistov nastopajo in so nastopali že svoj čas proti Slovincem tudi ital. in na žalost tudi slovenski komunisti. S tem (da so dali ono izjavo dr. Palamari), so storili napako in če tega ne razumemo, potem se tržaškim komunistom kaj takega ne more odpustiti.«

Vredno je, da si te besede zapomnimo, ker doslej so titovci sa-

mo komunistom iz KPI priznavali, da se borijo za pravice slovenske manjšine, in vsi drugi Slovenci da izdajajo narodne interese. Sedaj je jasno, kdo se stvarno bori za pravice naših ljudi in kdo uganja samo demagogijo z napovedmi dvojezičnih zborovanj na trgu Unitā in kdo je to njih demagogijo lahkomišelnopodpiral.

Nasprotja so se nato spričo vročega ozračja raztegnila še na volitve obrtnikov, pri katerih so titovci izločili iz svoje liste zastopnike KPI.

V nedeljo je skušal Vidali obisk pri dr. Palamari drugače tolmačiti, a Bog ve, kje je resnica.

Gospodarstvo v Jugoslaviji

Se ni sadov valutne reforme

Zadnje mesece se je zelo veliko pisalo tako v Jugoslaviji kot v tujini o reorganizaciji jugoslovanskega gospodarstva, katere pomen naj bi bil v sprostitvi zunanje trgovine in v ustavitvi vrednosti dinarja. V ta namen je iskala Jugoslavija pomoči pri celi vrsti držav in jo v glavnem tudi že dobila, tako od Združenih držav, od Mednarodne banke, od Italije in drugod. Zagotovljene pomoči ima v znesku več sto milijonov dolarjev. Kljub temu pa se to doslej prav nič ne pozna v jugoslovanskem gospodarstvu. Dinarska vrednost v prosti zamenjavi ni niti malo porasla. V Trstu kupujejo banke dinarje še vedno — kot že pred meseci — po 60 lir za 100 dinarjev, prodajajo pa 100 dinarjev za 75 lir.

Seveda je zdaj še težko soditi o uspehu ali neuspehu tega poskusa jugoslovanske gospodarske reorganizacije. Vendar pa vse kaže, da so njegov pomen zelo pretiravali. Pričakovali so nekak gospodarski čudež, toda v gospodarstvu se čudeži ne dogajajo. Jugoslovanskega gospodarstva ni mogoče ozdraviti z nekimi upravnimi ukrepi od zgoraj in tudi ne s samimi posojili od zunaj. Jugoslavija je prejela v povojnem času samo od Združenih držav nad dve milijardi dolarjev gospodarske pomoči in na stotine milijonov dolarjev pomoči in posojil tudi od drugih držav, od Velike Britanije do Sovjetske zveze (in med njimi so celo majhne države, kot n. pr. Norveška); nobena država v Evropi ni bila deležna v sorazmerju s svojo velikostjo in prebivalstvom take pomoči kot Jugoslavija (kar je bila pač posledica njenega spora s Sovjetsko zvezo). Kljub temu si jugoslovansko gospodarstvo še vedno ni opomoglo. Vzrok je v tem, da proizvodni procesi v Jugoslaviji niso gospodarski, kar pomeni, da niso konkurenčni. Proizvodni stroški so previsoki, tudi do 100% nad povprečjem v gospodarsko naprednejših in bolj zdravih državah. To pa je posledica nesposobnosti ljudi, ki odločajo v jugoslovanskem gospodarstvu in ki neprestano posegajo v gospodarski proces s svojimi političnimi in ideološkimi ukrepi.

Jugoslovansko gospodarstvo hromi na stotine predpisov, ki si mnogokrat medsebojno nasprotujejo. Razen tega je bila izpodmaknjena gospodarstvu nacionalna podlaga, kar pomeni, da je bil iz gospodarstva izključen vsakršen nacionalni za-

ODBOJKA

Letos se je vršilo že tretjič tekmovalje v odbojki za prvenstvo goriških srednjih šol, ki se je zaključilo pretekli četrtek s finalno tekmo med tehničnim inštitutom »Fermi« in slovenskim licejem. Turnirja se je udeležilo šest šol, in sicer: Industrijska šola, Umetnostna šola, Realna gimnazija, Industrijski inštitut »Volta« in oba finalista.

Slovenski licej je premagal v prvem delu tekmovalca vse nasprotnike (Industrijsko šolo z 2:0, Tehnični inštitut z 2:1 in Industrijski inštitut z 2:1) in postal finalist prve skupine. V drugi skupini, to je v skupini enkrat poraženih, je zmagal Tehnični inštitut in se tako uvrstil za finalno tekmo. V tej tekmi je odpravil — s precej sreče in deloma po zaslugi sodnika —

nos, nacionalna ustrvarjalnost in iniciativa, ki so sicer največje važnosti na vseh področjih narodnega uveljavljanja, od športa do kulture.

Posledica je ta, da v gospodarskem procesu manjka prave volje in iniciativnosti — da ne govorimo o sposobnosti. Proizvodne metode so počasne, medle in neučinkovite, monopolni sistem je bohotno razpasen in onemogoča pravo medsebojno konkurenco; v tem pa je koren visokih proizvodnih stroškov ter splošne gospodarske togosti.

Nočemo igrati vloge prerokov, toda vse tako kaže, da bo učinek tolikega govorenja o gospodarski oziroma valutni reformi praktično zelo, zelo majhen, če ne ničev. Dokler jugoslovansko gospodarstvo ne bo postavljeno v resnici na bolj zdrave temelje in dokler ne bodo zmanjšani proizvodni stroški tako, da bo postalo mednarodno konkurenčno, mu vsa zunanja pomoč ne bo nič pomagala. V bistvu taka pomoč njegovo ozdravljenje le zavlačuje, kot injekcije z mamili pri bolniku.

Koper bo še ostal brez železnice

Ze precej let so obetali koprskemu pristanišču železniško povezavo z zaledjem. Stroški za zgraditev železnice med Koperom in Divačo bi znašali samo okrog dve in pol milijardi dinarjev. Pričakovalo se je, da bo ta železnica zgrajena vsaj v novi petletki 1961-65, vendar pa spet ni v načrtu za to razdobje. Kot se zdi, so morali opustiti misel na to zaradi pritiska iz Beograda, ki noče, da bi se razvilo posebno slovensko pristanišče. Boje se namreč, da bi konkuriralo južnejšim jugoslovanskim pristaniščem. Še važnejši pa je politični vzrok: lastno veliko slovensko pristanišče bi okrepilo separatistične tendence v Sloveniji, ki so v gospodarskih krogih že močne.

Zanimivo je, da doslej še noben jugoslovanski in zlasti ne slovenski list ni črtnil o tem, da so bili za novo petletko opuščeni načrti za železniško zvezo med Koperom in zaledjem, kar najbolj jasno dokazuje, kako je to vprašanje politično delikatno in da je najbolje, da ga preidejo — z molkom. Tako javnost ne bo opozorjena nanj. Le neki slovenski list se je v zadnjem času pritožil, da osrednja uprava jugoslovanskih železnic v Beogradu noče dovoliti Koprju pravih pristaniških prevoznih tarif, kot jih uživajo druga pristanišča.

jakom red iz obnašanja in zavrniti od polnega roka mature več maturantov vseh treh narodnosti.

Stiri leta ravnateljstva in polna brig, kako biti dovolj nepristranski trem narodnostim, naposled je stavka in poučevanje pedagoških ved v nemščini, kar je bilo posebno pri italijanskih dijakih skoraj brez vsakega uspeha, to mu je dalo misliti. Da je bil pri dijakih nepriljubljen prav zaradi poučevanja v nemščini, ga je na tistem peklo, a pomagati si ni mogel.

Vse to vam pravim, da boste razumeli, da je na tistem držal z dijaštvom in bil sam prežet z narodnim čustvom in s čutom za pravičnost; da se je dejansko potegoval za Gorico, kjer je imel dom in družino, mu tudi ne moremo zameriti. Laskalo mu je tudi, da bo lahko svoje predmete predaval dijakom v materinščini.

Poleg vplivanja goriških politikov je dognano, da je bil prav Bežek tista oseba, ki je dež. šol. nadzorniku Matejčiču vlila toliko poguma, da je podal zgoraj omenjeno uradno izjavo, ki je bila sicer diplomatsko izražena, a vendar povsem nasprotna avstrijski nemški vladi.

*

Šport na slovenskih šolah

slovenski licej z 2:1 (5:15, 15:9, 15:10). Tako sta imeli obe šoli vsaka po en poraz. Treba se je bilo zatorej še enkrat pomeriti v odločilni tekmi za prvo oziroma drugo mesto. Obe šoli sta se vneto pripravljali za to važno srečanje. Tehniki so privlekli v dvorano Umetnostne šole veliko svojih navijačev. Tudi »naši« so prihiteli v velikem številu bodrit svoje »benjamine«, toda številčno jih je bilo manj in v veliki večini so bili nižješolci in tako niso mogli tekmovalci z atletskimi in huronskimi tehnikami.

Dvorana se je tresla od kričanja in ropotanja, ko sta moštvi začeli igro. Ozračje je bilo napeto in elektrizirano in ni čuda, da so »našim« igralcem, ki so bili povečini mlajši letniki, začeli popuščati živci. Prevelika je bila odgovornost, ki jim je ležala »v rokah«. Prvi set so zato zgubili s 15:5.

V drugem setu pa so se zbrali, reorganizirali svoje vrste in sreča se je začela nagibati v njihovo korist: vodili so z 8:4, z 12:4 in potem s 13:8. Niso sicer močno točkili, toda so zanesljivo lovili nasprotnikove »bombe«. Potem pa je nepričakovano nastal zastoj, nasprotniki so začeli dobivati točko za točko in so prišli že do 12:13. Še se je zdelo, da bo zmaga »naša«, saj so imeli servis pri 14:12 in 14:13. Toda izgubili so ga — in izgubili tudi živce. Ravno najpožrtvovalnejši igralec se je prepuštil nervozi, ki se je prelila tudi na večino ostalih igralcev, in tako je bila tekma — in z njo prvo mesto — izgubljena s 15:17. Skoda! Zamujena prilika se bo težko vrnila.

Za slovensko šolo so nastopali: Anselmi (kapetan), Kusič, Di Battista, Devetak P., Devetak V., Pelicon, Terpin, Marinič; Devetta, Lavrenčič in Bensa.

Ce ocenimo še s tehnične in taktične plati obe moštvi, potem moremo reči, da so igralci slovenske šole imeli dobro prstno tehniko in bili zadostno povezana enota, niso pa imeli močnega napada in njihov servis je bil prešibak. Obratno pa so tehniki imeli močnejši napad (bili so telesno krepkejši in večji) in učinkovitejši servis, v prstni tehniki pa so zelo grešili. Važen faktor je bila tudi praksa: nekateri igralci tehnične šole igrajo že več let in so zato že stari »lisjaki« ter so znali izrabiti neizkušenost in naivnost »naših« in jih presenetiti z nedolžnimi plisiranimi žogami pod mrežo ali pa v skrajne kote igrišča.

Prav nič pa ne pretiravamo, če rečemo, da je bil drugi set izgubljen precej zaradi sodnika (Tržačan Caputto), ki je preveč spregledaval tehnikom razne »grete« in »nošene« žoge.

Toda treba je znati zgubiti. Če ne danes, bo pa jutri sreča na »naši« strani. Nikakor se ne sme zgoditi, da bi sedaj vrgli puško v koruzo. Delati je treba naprej in uspeh ne bo izostal, kajti »vaja« napravi mojstru.

TEK CEZ DRN IN STRN

S pomladjo se vedno približa tudi čas tekmovalja v gornji disciplini. Ta tek naj bi bil kot nekak ventil zimskega treninga in gimnastike v telovadnici. V soboto 4. marca je bil ta »ventil« odprt in pokazalo se je, da so »mlajši« imeli več pritiska, več atmosfer kot pa »starejši«, saj so prvi postavili boljše čase kot pa drugi. Tudi je moral profesor telovadbe odkloniti več mlajših, ki so hoteli teči, ker so bili še premladi.

Proga za tek je bila speljana po cesti, in sicer po ul. Campi in ul. Livada ter

Ugodna rešitev premetitve slov. oddelka učiteljskega poletja 1909 v Gorico s priznanjem samostojnosti pod Bežkovim vodstvom, mu je pomagala k popolnemu ozdravljenju in, le kdor je takrat obiskoval učiteljske, lahko ve, s kako vneto in požrtvovalnostjo je Bežek znal v kratkem času spremeniti šolo s krasnimi klopni češke produkcije in zamislil ter dobiti bogate prirodopisne in fizikalno-kemične kabinete. Da ne govorim še o opremi glasbene šole s klavirjem, orglami, harmonijem in vso potrebno drugo opremo. Edino za telovadnico smo ostali na slabem, ker smo se morali posluževati te v ulici Verdi. Sicer se je pa Bežek zanimal ne le za dijaško kuhinjo, kateri je bil pokrovitelj, pač pa tudi za pomožno telovadno in športno vžbanje nas dijakov v Sokolski telovadnici.

Solska knjižnica za profesorje in dijake je obsegala kar dve sobi v zadnjem nadstropju prizidne stavbe k Gregorčičevemu domu. Tam poleg v tem nadstropju je bilo le še ravnateljstvo; v nadstropju spodaj pa fizikalno-kemični kabinet.

Pokojni Bežek je znal spraviti v polno soglasje profesorjski zbor. Disciplina na

je bila dolga okrog 1100 m. Tekmovalci so bili razdeljeni v dve skupini: mlajši, to je dijaki Nižje gimn. in Strok. šole, ter starejši, to je dijaki Učiteljske, Gimnazije in Liceja. V prvi skupini je teklo 13, v drugi pa 10 tekmovalcev.

Zelo zagrizena je bila borba med mlajšimi, ker je bilo to istočasno pravo merjenje sil med Nižjo in Strokovno v letošnjem šol. letu (pozneje enkrat se bodo pomerili še v lahki atletiki, v odbojki in v rokometu). Ta prvi obračun se je končal v korist Nižje, ki je s Tencetom, Svabom, Mozetičem in Sošolom nabrala 41 točk, dočim je Strokovna z Benso, Paulinom S., Gergoletom A. in Laurentijem spravila skupaj 35 točk. »Strokovnjaki« so sicer objubljali poraz in smrt »nižješolčkom«, toda poraz je ostal samo na plakatih, nabitih na šolskih vratih. Nekaj pa so ti »vojskovođe na papirju« le dosegli s svojimi risarskimi umetninami: privabili so na tekmo vse, kar »leže ino gre«, tako da je bilo na cilju vse črno strokovnjakov kot nižješolčkov, ki pa se niso upali zbadati eden drugega, ker sami niso vedeli, komu bi prerokovali zmago: ali jeguljastemu Tencetu, ali dolginu Bensi, ali širokoustnemu Dinotu.

Sodniški zbor so sestavljali profesorji Kranner, Jerkič, Bukovec, Bratuževa, Bratina, Vižintin in Bolčina.

Rezultati:

- I. skupina (mlajši)
1. Tence B. (Nižja g.) 3'18"/10
 2. Svab B. (Nižja g.) 3'19"/2/10
 3. Bensa D. (Strok.) 3'22"
 4. Mozetič M. (Nižja g.) 3'22"/7/10
 5. Paulin S. (Strok.) 3'28"/8/10
 6. Gergolet A. (Strok.) 3'29"/8/10
 7. Laurenti T. (Strok.) 3'30"/4/10
 8. Sošol M. (Nižja g.) 3'32"/4/10
 9. Baša B. (Nižja g.)
 10. Prinčič J. (Nižja g.)
 11. Predan A. (Strok.)
 12. Ballus D. (Strok.)
 13. Valentinčič E. (Nižja g.)
- II. skupina (starejši)
1. Devetak L. (Učit.) 3'34"
 2. Devetak V. (Lic.) 3'35"/4/10
 3. Devetta V. (Učit.) 3'36"/2/10
 4. Pintar D. (Lic.) 3'40"/1/10
 5. Lavrenčič M. (Lic.) 3'44"/9/10
 6. Paulin D. (Lic.) 3'49"/3/10
 7. Gergolet M. (Gimn.) 3'56"/2/10
 8. Mikulus D. (Gimn.) 4'01"
 9. Terpin R. (Gimn.) 4'06"/4/10
 10. Marinig J. (Učit.)

Opomba ured.: Kot je iz gornjega poročila razvidno, se goji šport na slov. šolah zelo uspešno in mladi dijaki kažejo zanj veliko zanimanje ter žanjejo tudi uspehe. Potrebno bi zato bilo, da si ustanovijo svoje športno društvo in dobijo primerne prostore tudi izven šole. Kolikor nam je znano, se tako društvo že ustanavlja, prostori se pa bodo tudi dobili tu ali tam. Vseled tega naše mlade atlete z veseljem pozdravljamo in jim želimo, da bi jih videli čimprej v zdravem tekmovalstvu na športnih igriščih.

Nemški muzicist Franz Abt je slovel bolj kot po svojih kompozicijah po svojem izrednem apetitu. Nekoč ga sreča prijatelj, ko ves zadovoljen prihaja iz neke hiše.

- »Kje pa si bil?«
 »Na kosilu.«
 »Kaj pa si jedel?«
 »Pečeno gos.«
 »Vas je bilo več?«
 »Ne, samo v dveh, jaz in pa — gos.«

šoli je bila vzorna, enako uspeh nadpoprečen. Število gojencev je rastle iz leta v leto.

Bežek je živel samo šoli, znanosti in družini. Bil je jutraj prvi na šoli in odhajal zvečer zadnji. — Takrat je bil pouk jutraj in popoldne in zato je umevno, da mu je skoraj ves čas yzela šola in še posebno prva leta.

Tako je potekalo srečno in uspešno vse do vojne napovedi z Italijo. — Življenje v Gorici je postalo koj prve dni nevarno in še posebno tam doli ob Soči. Bežkovi so se morali kmalu preseliti v Ljubljano. Tam je vodil zaposlovalne tečaje, ki so dajali učiteljskim možnost dovršiti študij in se usposobiti. Seveda ni pozabil rešiti in odpeljati s seboj ves arhiv. Skoda samo, da ni mogel takrat odpeljati tudi knjižnice, ki je bila res bogata in založena do popolnosti z vso dotedanjo slov. literaturo in pedagoškimi deli v glavnih jezikih. Poseben oddelek knjižnic so bili slovarji, učbeniki itd. najrazličnejših slovenskih, germanskih in romanskih jezikov ter hebrejščine in arabščine. Za ta oddelek se je posebno zanimal prof. Kostial.

(se nadaljuje)

Izšel je

»PASTIRČEK«
za mesec marec

Popravek: v Pesmi spomladne idile na strani 166:

namesto: Reza — Roža
Beza — Boža

HUBERT MOCNIK:

Ravnatelj Viktor Bežek ob stoletnici rojstva

RAVNATELJ BEŽEK V GORICI

Iz teh življenjepisnih podatkov imamo jasno sliko, zakaj se je Bežek najprej pogajal za službo v Ljubljani. Iz Postojne je odšel, ko se rojstnega kraja še ni zavedal, Gorenjsko z Radovljico, Vrbo, Bledom, in Triglavom se mu je priljubila šele, ko je stekla gorenjska železnica, Ljubljana mu je bila nekak rodni kraj in ljuba še posebno, dokler so mu živeli starši.

Ko pa je leta 1894 prišel v Gorico, ga na Ljubljano ni več toliko vezalo. Milo goriško podnebje, ki ga je užival že leta 1887, in spomin na prvo službovanje na višji gimnaziji tu v Gorici so mu v kratkem Gorico tako prikupili, da si jo je izbral za svoj stalni dom. Tu je našel iskrene službene tovariše in mnogo prijateljev.

Kaj kmalu se je odločil in si sezidal v sodanji ulici Brigata Pavia poleg vile prof. Berbuča lasten dom. S tem korakom je

dokazal, da si želi ostati stalno in, če možno, za vedno tu.

Pa komaj si je dobro uredil svojo hišo št. 38, katere lastnik je danes g. Marijan Komjanc, in užival najlepša leta svoje družinske sreče: rodili sta se mu dve hčerki in sin — ter imel za svojo zabavo lepo urejen vrst cvetne grede in vedno zeleno živo vrt, ki jo je sam obrezoval, že je v to družinsko idilo kaniša prva grenka kapljica. Nepričakovano mu je prišel dekret, s katerim je bil imenovan za stalnega ravnatelja narodno mešanega učiteljskega v Koprju. Bilo je to spomladi 1904.

To priznanje mu je bilo po eni strani prijetno, po drugi pa ne, ker je tako lahko le ob sobotah prihajal v družino, na zavodu pa se je moral boriti s tisoč nevšečnostmi.

Pa je začela stavka; ravnateljeva odgovornost takrat ni bila malenkost. Moramo se vživeti v takratne avstrijske razmere in nič čudnega, če je bila stavka poleg napetega duševnega dela glavni vzrok njegovemu živčnemu obolenju, da je za leto dni bil na bolniškem dopustu in zdravljenju. — Bolelo ga je, da je pod pritiskom razmer moral on sam znižati osmim di-

Proglas goriškega nadškofa

V zvezi s stavkami in težavami, ki vladajo v Jadranskih združenih ladjedelnicah, je goriški nadškof msgr. Ambrosi v škofijskem glasilu Voce Diocesana naslovil na vernike in na oblasti plemenit proglas, v katerem med drugim pravi:

»Znane so nam vesti, ki krožijo in ki toliko zaskrbljenost napravljajo številnim delavcem, njih družinam in vsemu ljud-

SKPD v Gorici priredi v ponedeljek 20. t. m. ob 20.30 v Marijinem domu na Placuti kulturni večer o

MODERNEM EGIPTU

na katerem bo g. Vinko Zaletel predvajal barvne slike s svojega zanimivega potovanja.

stvu zaradi strahu, da se bo delo še bolj zmanjšalo.

V teh trenutkih smo še bliže vsakotremu izmed naših dragih vernikov in njihovim družinam; zagotavljamo vas, da delamo vse, kar je v naših močeh, da bi pomagali in oddaljili, kolikor je mogoče, vzroke za vašo zaskrbljenost.

Nato poziva nadškof prebivalce, naj ohranijo mir in naj se zdržijo pred na-

silnimi dejanji, ki morejo le škodovati in nikoli koristiti.

Kot je slišati iz zadnjih poročil, se je zadeva v CRDA premaknila z mrtve točke in se bliža rešitvi.

Novo naročilo za tržiške ladjedelnice

Uradno sicer niso še potrdili, vendar je gotovo, da bodo v tržiških ladjedelnicah v kratkem začeli z gradnjo največje italijanske petrolejske ladje, ki bo imela več kot 50 tisoč ton tonaže. Ta vest je prišla iz verodostojnih rimskih virov in je posledica živega zanimanja italijanske vlade, da se premaga kriza tržiške ladjedelnice.

Obnovili so tovarno v Zdravščini

V kratkem bo ponovno začela obratovati tovarna za predelavo svilenih odpadkov v Zdravščini. Ta tovarna je ena najstarejših v naši pokrajini. Ustanovljena je bila pred več kot sto leti in je obratovala vse do leta 1913. V prvi svetovni vojni je bila porušena in od takrat se ni nihče več zmenil, da bi jo obnovil. Šele pred kratkim je na to misel prišla neka večja tekstilna družba, ki je tovarno obnovila, na novo opremila in v kratkem bodo spet zapeli stroji in dali dela številnim ljudem tega področja.

SLOVENSKA PROSVETA

vabi na Cvetno nedeljo, dne 26. marca popoldne na prireditve v AVDITORIJU pod naslovom:

PESEM NAŠE BESEDE IN IGRE

Nastopijo naši pesniki. Slovenski oder pa bo igral moderno sodobno slovensko dramo Branka Rozmana »Roka za steno«. To je drama trpljenja in odrešenja našega rodu.

Sele prvič se je posrečilo dobiti Slovenski prosveti v tej sezoni Avditorij. Zato ljubezno vabimo tržaške Slovence, da ta dan napolnijo Avditorij.

Protestna stavka slovenskih dijakov

Dijaki slovenskih višjih srednjih šol v Trstu in Gorici so pretekli ponedeljek stavkali iz protesta, ker so v Rimu zopet odgodili na nedoločen čas razpravo o uzakonitvi slovenskih šol. Dijaki so šolskemu ministru v Rim poslali naslednje protestno brzojavko: »Dijaki višjih srednjih šol s slovenskim učnim jezikom se vzdržijo danes (poned. 13. marca) od pouka iz protesta proti odloženju odobritvi slovenskih šol.«

Stavka je bila stoodstotna in je potekla brez incidentov.

Vendar bi mi dijakom svetovali še drugačen protest: Pridno naj študirajo in z večjo ljubeznijo, da bodo uspehi ob koncu šol. leta pokazali, da so naše šole vredne uzakonitve. Kajti ne bodo prinesli veljave našim šolam samo protesti, temveč še bolj uspešno in redno delo.

90 milijonov potnikov

Tržaška prevozna družba Acegat je v preteklem letu prepeljala na svojih mestnih in predmestnih progah nad 90 milijonov potnikov. Trst šteje sedaj 4 tramvajске, 11 filobusnih in 4 avtobusne proge. Največ se Tržani posluzujejo filobusne proge šte. 19, ki je lansko leto prepeljala nad 10 milijonov potnikov.

Sveti misijon na Opčinah

To nedeljo 19. marca se zaključila na Opčinah sveti misijon. Kako poteka, to vas zanima. Neki Openc, zvest Bogu in narodu, pravi o misijonu tako: »Kras ni več Kras! V teh dneh je pri nas vse drugače.« — Resnica je, da je zlasti pri večernih govorih nepričakovano velika udeležba, prav tako pri stanovskih konferencah. Misijon je bil dobro pripravljen v vsakem oziru in zlasti sedaj se veliko moli. Vsi dobromisleči imamo v teh dneh samo en cilj, eno željo v vseh naših molitvah in trpljenju: vse za uspeh svetega misijona. — Naš g. župnik, msgr. Silvani, je moral sredi misijona na nujno operacijo v bolnico. Trpljenje odgovornega pastirja je izredna duhovna pomoč pri velikem božjem delu, ki se sedaj vrši v naši župniji.

Zaradi prejema sv. obhajila bomo imeli v petek in soboto tudi večerno sv. mašo.

se je zaključila lepa nedeljska slovesnost. G. Mazori kličejo še enkrat: vse najboljše!

Bazovica

Preteklo sredo smo imeli v Bazovici 5. mladinski večer, na katerem nam je g. dr. Stanko Janežič predaval o perečem vprašanju — »Kako si izklesješ značaj«. Živahno in v pesniški besedi nam je podajal iz zakladov svoje stroke. Prav to je bilo, kar nas je opogumilo, da smo sledili njegovemu izvajanju kljub globlinam, v katere nas je popeljala. Hvaležni smo mu. Tako smo spoznali, da je treba graditi na duhovni podlagi, da si je treba krepiti voljo in da ni nikoli prepozno začeti. Danes je na svetu zato tako hudo, ker je malo pravih značajev in veliko takih, ki niti želje nimajo, postati značajni.

Stirje pari gotovi za poroko — peti zaljubljenec skrajno razočaran in osramočen, ko spozna, da je njegova želja neuresničljiva (zaljublil se je namreč v mladeniča, ki je igral namišljeno »teto« v veseloigri »Charlyjeva teta«) to je končni prizor zabavne igre, ki nam jo je v nedeljo nad vsako pričakovanje uspelo igrati »Slovenski oder«.

Gospod profesor Peterlin je pred predstavo v izbranih besedah pozdravil poslušalce, nakar se je začela igra. Igralci so igrali tako doživeto, da smo se vsi prav veselo zabavali. »Skoda, da ljudje niso vedeli, kako lepa je ta igra!« so ljudje kar med predstavo privoščili to veselje še drugim. Lepo število gledalcev pričča, da so mnogi vsaj slutili, da jim »Slovenski oder« pripravlja veselo presenečenje.

Gospodu profesorju Peterlinu in vsej igralski družini iskrena zahvala v imenu vseh Bazovcev — v trdnem upanju, da nas kmalu spet razveselite s svojim obiskom!

B—c

Padriče

mala vas, ki šteje komaj 211 duš, kar hiti s porokami: preteklo nedeljo je bila na vrsti druga poroka v tem letu in sicer kar v vaški cerkvi sv. Cirila in Metoda. Karel Grgič, ki študira kemijo na ljubljanski univerzi, je poročil gdč. Emilijo Grgič. Pristnemu padriškemu paru naše čestitke in voščilo srečnega zakonskega življenja. Drugi pari se pa pripravite, da jima častno sledite!

RAZNE NOVICE

Važno za bivše deportirance

Osebe, ki so bile za časa vojne deportirane v nemška taborišča ali pa zaprte v taborišču Fossoli in v Bolzanu, kakor tudi svojci umrlih v taborišču, so naprosene, naj se javijo na Zvezi partizanov. Omenjena zveza je dobila od Vsedržavnega združenja bivših političnih deportirancev v nemških taboriščih okrožnico, v kateri je rečeno, da zbirajo podatke o bivših deportirancih, da ugotovijo točno število italijanskih deportirancev, umrlih in preživelih. Potem teh seznamov se bodo zastavile zahteve o morebitnih odškodninskih zahodnonemški vladi, kakor so že storile druge evropske države.

Za vojne upokojence

Finančna komisija poslanske zbornice je dne 3. marca sprejela zakonski predlog o pokojninah in invalidnih bivših pripadnikov avstrogrske vojske, ki so italijanski državljani. Senat je predlog že potrdil in bo v kratkem stopil v veljavo.

»Tajnost« umazanega perila

Neki visoki funkcionar britanskega poslanstva v Moskvi je odkril tajnost diplomatskih pošiljk, ki vedno »vzmemirajo« ljudsko fantazijo. Stiri leta se je ta poslanik posluževal teh diplomatskih uradnih potov, da je pošiljal domov na Angleško, temveč morda tajne dokumente in skripte, temveč svoje osebo — umazano perilo. Gospodar pralnice na Angleškem je to »skrivnost« izdal drugim in tedaj se je zvedelo, da se skoro vsi neporočeni poslalniki v Moskvi poslužujejo teh potov, ne samo za perilo, temveč tudi za obleko in popravila čevljev, če hočejo biti dostojno oblečeni. »Ni naša krivda«, je izjavil poslanik, »ruske pralnice so strašne. Nima jo pojma, kakšna naj bi bila lepo oprana in polkana srajca. To je luksuz, ki si ga v Rusiji ne moremo privoščiti.«

Nova poštnina za sporočila in vabila

Ministrstvo za pošto je določilo nove poštne tarife za vabila in sporočila. Za navadna sporočila o rojstvu, smrti in poroki je določena poštnina 15 lir, za ista sporočila, ki pa vsebujejo še druge pozive in vabila je določena poštnina 25 lir.

Radio Trst A

Teden od 19. do 25. marca 1961

Nedelja: 9.30 Slovenski narodni motivi. — 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Mojca«, pravljica; igrajo člani RO. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Kronika tedna v Trstu. — 14.30 Sedem dni v svetu. — 17.00 Za smeh in dobro voljo. — 21.00 Iz zakladnice slovenskih narodnih pesmi: (25) »Tudi svetniki niso imeli lahkega življenja«. — 21.35 Brahms: Trio v H-duru, op. 8 za violino, čelo in klavir.

Ponedeljek: 18.00 Italijanščina po radiu. — 19.00 Postno predavanje: dr. Jože Preseren: (10) »Pota modernih ateistov k Bogu«. — 20.30 Gustave Charpentier: »Louise«, opera.

Torek: 18.00 Sola in vzgoja - Ivan Theuerschuh: »Mož beseda v vzgoji«. — 18.30 Dve simfonični pesnitvi. — 19.00 Pisaní balončki. — 21.00 Tvoronica sanj. — 22.00 Sprehodi po antičnih gajih: (5) »Katul, pesnik mračne strasti«.

Sreda: 18.00 Slovenščina za Slovence - 11. oddaja. — 19.00 Zdravstvena oddaja. — 20.30 Avtor tromesečja - Anton Novčan: »Janez Goliglebe«, igra v štirih dej.; igrajo člani RO. — 22.30 Srednjeveške ljudske pesmi Kristusovega trpljenja v izvedbi zbora »Polifonica Ambrosiana«.

Četrtek: 18.00 Radijska univerza. — 19.00 Širimo obzorja: Umetnost naših cerkva: (13) »Kontovela«. — 20.30 Simfonični koncert orkestra Italijanske Radiotelevizije - Mozart: Andante za flavto in orkester; Boccherini: Koncert v D-duru; Beethoven: Tretja simfonija v Es-duru. V odmoru: Umetnost in književnost: »Slavist Ettore Lo Gatto in njegova knjiga »Il mito di Pietroburgo«.

Petek: 18.00 Italijanščina po radiu. — 18.30 Bizet: »Vesela Perthova hči«; Borodin: Poloveški plesi. — 19.00 Postno predavanje: msgr. dr. Lojze Skerl: »Nemirno je človeško srce, dokler ne počije v Tebi, Gospod!«. — 21.00 Gospodarstvo in delo. — 21.15 Koncert operne glasbe. — 22.00 Obletnica tedna. — 22.15 Srečanja s slavnimi glasbeniki: »Wanda Landowska«.

Sobota: 15.30 »Egmont«, tragedija v petih dej., ki jo je napisal J. W. Goethe; igrajo člani Slovenskega gledališča v Trstu. — 19.00 Pomenek s poslušalkami. — 20.40 Zbor Slovenske filharmonije.

Samoodločba samo za Afričane?

Slovenski komunistični tisk — »Primorski« je seveda eden najbolj glasnih — ne najde dovolj hudih izrazov za belgijske in francoske »kolonialiste«, ki da odrekajo Kongočanom in Alžircem pravico do popolne neodvisnosti. Jugoslovanski delegat pri Združenih narodih je eden glavnih pobudnikov vseh resolucij za obsodbo teh »kolonialnih« držav in za priznanje pravice do samoodločbe Alžircem.

Toda ali bi ne posvetili slovenski komunistični listi vsaj del svoje ganljive vneme za pravice do samoodločbe afriških narodov oziroma plemen rajši svojemu lastnemu narodu? Ali so že kdaj z besednico zahtevali za slovenski narod pravico do samoodločbe? Ali pa so morda afriška ljudstva bolj zrela zanjo kot Slovenci, narod brez analfabetov, ki se je že pred tisoč leti in več vključil v evropski kulturni krog?

Težko je presoditi, če se skriva za to brezbrzičnostjo za usodo lastnega naroda popolna negacija slovenstva, ali naivnost — ali strah pred resnico.

OBVESTILA

ZA MOŽE IN FANTE V GORICI. Pred oljno nedeljo bomo imeli v Gorici tridnevno za može in fante. Vršila se bo pri Sv. Ivanu po naslednjem redu:

Četrtek 23. marca ob 8.30 zvečer govor in blagoslov z Najsvetejšim.

Petek 24. marca, enako.

Sobota 25. marca: zvečer od 7.30 dalje spovedovanje. Ob 8.30 govor, nato spovedovanje, dokler bo kdo.

Nedelja 26. marca: ob 9. uri pri sv. maši na Travniku slovenski Pasion in skupno sv. obhajilo. — Tridnevno bo vodil msgr. Rudi Klinec. — Vabimo vse fante in može iz mesta in tudi iz okoliških vasi. Kakor ste, fantje, pridni in hodite k pevskim vavam iz različnih vasi, tako se udeležite te tridnevne in prihajajte v velikem številu. »Vera je iz poslušanja,« uči sv. Pavel. To velja tudi za može in fante. Zato pridite!

Vaši dušni pastirji

MATURE NA UCITELJISCU. Prošnje za priprave k usposobljenostnemu izpitu na drž. učiteljsku s slovenskim učnim jezikom v Trstu naj redni kandidati in privatisti vložijo do 31. marca 1961.

TRETJEREDNIKOM se obvešča, da bo tretjo nedeljo 19. marca, sklep tridnevne pri sv. Antonu ob 4^h pop. Zato odpade redni mesečni shod. Vsem članicam in članom, vesele velikonočne praznike želi
Vodstvo

LISTNICA UREDNIŠTVA

Za Veliko noč izdamo KG na osmih straneh. Izšel bo redno v četrtek 30. marca. Gg. sotrudnike prosimo, da nam pravčasno pošljejo svoje prispevke.

DAROVI

Za Katoliški dom: T. B. 1.000; Valas Franc - Lecce 1.500; Peršolja Kristina 500; P. F. 1.000; P. B. 500; Z. P. 2.000; K. G. 1.000; N. N. - Barkovlje 10.000; Botussi Amalia - Turin 1.000; Strukelj Andrej - Rajbelj 1.000; Kenda Zora - Firenze 1.000; S. K. - Trst 1.500; N. N. - Gorica 3.000; N. N. - Gorica 2.000; N. N. - Gorica 1.000; N. N. - Gorica 1.000; Cermuta Oskar - Rajbelj 1.500; č. g. Dodič Anton - Bordighera 3.000; družina Zavadlav - Standrež 1.000; Ziani Danica - Standrež 500; Melinc Jožica - Milan 5.000; Terpin Franc - Steverjan 5.000; N. N. - Gorica 30.000; Crv Stanislav - Rajbelj 1.000; družina Ambrožič - Kanada 9.300; Velikonja Milka - Follonica 2.500; č. g. Marko Kranjc - Rim 1.000 lir.

Za Marijanišče na Opčinah: V., Sv. Jakob 1.500; trgovina Fortunato 5.000; M. T. Mačkovlje 2.000; N. M., Skedenj 5.000; T. P., Dolina 1.000; F. M. ob smrti nečaka iz Rojana 2.000; štiri družine iz Doline, darovale skupno 7.500 lir. — Vsem našim izrednim dobrotnikom iskrena zahvala! Bog vam povračaj!

Za Alojzijevošče: Družina C. 1.000; Marjan Vizintin, bivši gojenec, 2.000; N. N. 1.000; J. M. 1.000; B. Svab ob smrti očeta Jerneja Košuta iz Sv. Križa pri Trstu 1.000 lir. — Bog povrni vsem dobrotnikom!

Za Slovensko sirotišče: N. N. 1.000; N. N. - Trst 10.000 lir.

Iskren Bog povrni!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpea: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 7⁹⁶ davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici